ବିଜ୍ଞାନ ନାଁରେ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର

ଜାନୁଆରୀ ୧୪, ୨୦୧୮ ଦିନ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଠାରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଜ୍ଞାନ ଚେତନା ମ ତରଫରୁ ଶିକ୍ଷକ, ଅଧ୍ୟାପକ, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରେମୀମାନଙ୍କର ଏକ ବୈଠକର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଠିକ୍ ଏହାର ୭ଦିନ ପୂର୍ବରୁ (ଜାନୁଆରୀ ୩ରୁ ୭) ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ୧୦୬ତମ ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନ ଅନେକ ବିବାଦ ଓ ବିତର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରି ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ବିଡ଼ମ୍ବନାର କଥା ଯେ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ମ କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଅନେକ ଜୋକର୍ ନିଜ ମନକୁ ଯାହା ଆସିଥିଲା କହିଚାଲିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅଧିବେଶନ ଭିତରେ ତାହାର ପ୍ରତିବାଦ ହୋଇ ନଥିଲା । କେତେକ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ବକ୍ତବ୍ୟ ଶାସକ ଦଳର ଚିନ୍ତାଧାରାର ସମର୍ଥନରେ ଯାଉଥିବା ଯୋଗୁଁ, ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ପାଇଁ କେହି ଆଗକୁ ଆସିନଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ଚେତନା ମ , ବ୍ରେକ୍ଥ୍ରୁ ସାଇନସ୍ ସୋସାଇଟି, ଜନବିଜ୍ଞାନ ମ ଇତ୍ୟାଦି ସଙ୍ଗଠନମାନେ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ପରିଧି ବାହାରେ ଥାଇ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ ।

କୌତୁହଳର ବିଷୟ ଯେ ଏଥର ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା, 'ଭବିଷ୍ୟତର ଭାରତ : ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା' । ଏହି ଭବିଷ୍ୟତର ଭାରତ ଉପରେ କ'ଣ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ, ତେବେ ଅତୀତର ଭାରତ ଉପରେ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ସେହି ବକ୍ତବ୍ୟ ସବୁରୁ ମନେ ହେଉଥିଲା ଯେମିତିକି ବିଶ୍ୱରେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ବିକାଶ କେବଳ ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ଏବକାର ଭାରତରେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ଅଧୋଗତି ଚାଲିଛି ଏବଂ ତାହାର ପୁନଃଉଦ୍ଧାର କେବଳ 'ମୋଦୀ'ଙ୍କ ଭଳି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ ଭାଜପା ଭଳି ଦଳ ଶାସନରେ ରହିଲେ ହିଁ ସମ୍ଭବପର ହୋଇପାରିବ । ଏଥର ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ କୌଣସି ଜାତୀୟ ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା । ପଞ୍ଜାବର ଅତିବିବାଦୀୟ ଘରୋଇ ବ୍ୟବସାୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ 'ଲଭଲି ପ୍ରଫେସନାଲ ୟୁନିଭରସିଟି' ପରିସରରେ ୧୦୬ତମ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଦାବୀ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଶ୍ୱର ୬୦ଜଣ ନୋବେଲ ବିଜେତା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏଥିରେ ଯୋଗଦେବେ । ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ବିଜେତାମାନେ ଯୋଗଦେବାକୁ ନେଇ ବହୁଳ ପ୍ରଚାର କରାଯାଇଥାଏ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଆୟୋଜନଟି କୌଣସି ବିବାଦୀୟ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପରିସରରେ ହୋଇଥାଏ । ୯୯ତମ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଯେତେବେଳେ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବିବାଦୀୟ କିଟ୍ ଘରୋଇ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ (ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୨)ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଦାବୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସଂସ୍ଥା ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ବିଜେତାମାନେ ଯେ ଚିତ୍ରତାରକାଙ୍କର ସ୍ଥାନ ନେବେ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ଏତେ କମ୍, ଏକଥା ଜାଣିବା ପରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଟିକିଏ ଅଡୁଆ ଲାଗୁଥିଲା । ଏବେ ତ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ଓ ପୁରସ୍କାର ବିଜେତାମାନଙ୍କ କଥା ମନଭିତରେ ଏତେଟା ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରୁନାହିଁ ବୋଲି ଆମ ସହିତ ଅନେକ ସଚେତନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକମତ ।

ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଅନେକ ଦିନରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିଛନ୍ତି । ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନରେ କେବଳ ମାତ୍ର ମାଷ୍ଟର ଡିଗ୍ରୀଟିଏ ଥାଇ ଅଚ୍ୟୁତ ସାମନ୍ତଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସାୟୀ ଯେତେବେଳେ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୬ରେ ମହୀଶୂର ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ୧୦୩ତମ ଅଧିବେଶନର ଅନ୍ତରେ ସଭାପତି ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ସେଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସୂଚନା ମିଳୁଥିଲା ଯେ ବୋଧହୁଏ ଭାରତର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବା ବିଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଗବେଷଣାରତ ଦକ୍ଷ ଓ ସଫଳ ଗବେଷକମାନେ ଏହି ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ସହିତ ଆଉ ଜଡ଼ିତ ହେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନାହାନ୍ତି । ଚାଟୁକାର ଓ ଜୋକରମାନଙ୍କ ପତିଆରା ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଚାଲିଛି, ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୪ ବକ୍ତବ୍ୟ ପରେ । ଏକ ଘରୋଇ ହସ୍ପିଟାଲର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେଇ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦୀ ଦାବୀ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ସର୍ଜରୀ ପ୍ରଚଳନ ଥିଲା ଏବଂ ଆନୁବଂଶିକ ବିଜ୍ଞାନ ଥିଲା । ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୯ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସରେ ଆନ୍ଧ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କୁଳପତି ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓଙ୍କୁ ଶୁଣି ଚକିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ୨୦୧୪ର ମୋଦୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଯଦି ଶୁଣିବେ ମନେହେବ ଯେ ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓ ମୋଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ । ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓ କହିଲେ ଯେ କୌରବଙ୍କ ଶତ ପୁତ୍ର ଷ୍ଟେମ୍ ସେଲ୍

ରିସର୍ଚ୍ଚ ତଥା ଟେଷ୍ଟ ଟ୍ୟୁବ୍ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଯଦି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦୀଙ୍କ ଅକ୍ଟୋବର ୨୫, ୨୦୧୪ର ଭାଷଣଟିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ତେବେ ମୋଦୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ହିଁ ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିଥିଲା -ଭଲଭାବେ ବୁଝି ହୋଇଯିବ । ଦୈନିକ ଖବରକାଗଜ 'ଦ ଗାର୍ଡ଼ିଆନ୍'ର ଅକ୍ଟୋବର ୨୮, ୨୦୧୪ରେ ମାସି ରହମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଟିକୁ (ଯାହାର ଶିରୋନାମା ଥିଲା Indian Prime Minister claims genetic science existed in ancient India) ପଢ଼ିଲେ ବୁଝିହେବ ଯେ ଅତୀତରେ ରାଜା-ମହାରାଜାମାନେ କେଉଁଭଳି ଚାଟୁକର ବୌଦ୍ଧିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ତିଆରି କରିବାରେ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିବେ ଏବଂ କେଉଁଭଳି ଇତିହାସ ରଚନା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିବ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହେବାର ଠିକ୍ ୫ମାସ ପରେ ଭେଷଜ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ମୋଦୀ କହିଥିଲେ ଯେ, 'ଆମେ ସମସ୍ତେ ମହାଭାରତରେ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିଛେ । ଆମେ ଯଦି ଟିକିଏ ଅଧିକ ଚିନ୍ତା କରିବା, ତେବେ ହୃଦ୍‌ବୋଧ ହେବ ଯେ ମହାଭାରତ କହେ , କର୍ଣ୍ଣ ମା'ଙ୍କ ଗର୍ଭାଶୟରୁ ଜାତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ଆନୁବଂଶିକ ବିଜ୍ଞାନ ବା ଜେନେଟିକ ସାଇନ୍ସର ପ୍ରଚଳନ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣ ମା'ଙ୍କ ଜରାୟୁ ବାହାରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ (we all read about Karna in the Mahabharat. If we think a little more, we realize that the Mahabharat says, Karna was not born from his mothers womb. This means that genetic science was present at that time. That is why Karna could be born outside his mother's womb) । ଏଠାରେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ ଯେ ମହାଭାରତ କୌଣସି ଏକ ଐତିହାସିକ ଦସ୍ତାବିଜ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ କାଳ୍ପନିକ କାହାଣୀ ଯାହାର ରଚନା ଥରକରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ । ଏହାକୁ ଏକ ସାହିତ୍ୟର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଇତିହାସ ଠାରୁ ଏହି ସାହିତ୍ୟ ଅମାପ ଦୂରରେ । ସେହିଭଳି ମୋଦୀ ଗଣେଶଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ସର୍ଜରୀର ପ୍ରଚଳନ ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତରେ ଥିଲା ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଦାବୀ କରିଥିଲେ -ଠିକ୍ ସେହି ସଭାରେ । ମହାଭାରତ ସହ ଇତିହାସକୁ ଯୋଡ଼ି ମୋଦୀ ସେହି ସଭାରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଆର୍ଯ୍ୟଭଟ୍ଟଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ମହାକାଶ ବିଜ୍ଞାନର କଥା କହିଥିଲେ (What people like Aryabhata had said centuries ago is being recognized by Science today. What I mean to say is that we are a country which had these capabilities, we need to regain these.) ।

ବିଡ଼ମ୍ବନାର କଥା ଯେ ମୋଦୀ ଯାହା କହୁଥିଲେ ବମ୍ବେ ସହରର ଭେଷଜ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ବିନା ପ୍ରତିବାଦରେ ଶୁଣି ଚାଲିଥିଲେ । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧମ ବ୍ୟତୀତ ମୁଖ୍ୟସ୍ରୋତର ଗଣମାଧମରେ କଥାଟି ଆଦୌ ଆସିନଥିଲା । ଅକ୍ଟୋବର ୨୭, ୨୦୧୮ରେ କରଣ ଥାପରଙ୍କ ହେଡ଼ଲାଇନ୍ ଟୁଡେର ଟିଭି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରେ କଥାଟି ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ଆସିଥିଲା ବୋଲି ମାସୀ ରହମାନ ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଚକିତ ହୋଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବ ର୍ମାନ ସୁଧା କୌଣସି ଭାରତୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏହି କଥାଟିକୁ ଚୁନୋତି ଦେବାପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସି ନାହାନ୍ତି (no Indian scientist has come forward as yet to challenge him) ।

ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନୀସମାଜ ଏଯାଏଁ ନିଦରୁ ଉଠି ନାହାନ୍ତି, ତାହା ୧୦୬ତମ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଅଧିବେଶନରୁ ଜଣାପଡୁଛି । ମୋଦୀଙ୍କ ୨୦୧୪ର ବକ୍ତବ୍ୟରୁ ପ୍ରେରଣା ନେଇ ଆନ୍ଧ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କୁଳପତି ଜି.ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓ କହିପାରିଲେ ଯେ, 'ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତରେ ଷ୍ଟେମ ସେଲ୍ ଗବେଷଣା ହେଉଥିଲା ଏବଂ କୌରବମାନେ ଟେଷ୍ଟ ଟ୍ୟୁବ୍ ମାଧମରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଦଶାବତାରର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ସେ ଜୀବ ଉତ୍ପ ିର ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ହିସାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ । ରାବଣର ୨୪ଟି ବ୍ୟୋମଯାନ ଥିଲା ଏବଂ ଲଙ୍କାର ୩ଟି ବିମାନ ବନ୍ଦର ଥିବା କଥା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ସହ ସେହି ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ଆଉ ଜଣେ 'ବିଦ୍ୱାନ' ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ କିଛି ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଆସୋସିଏସନ ଯଦିଓ ଜାନୁଆରୀ ୮, ୨୦୧୯ରେ ଏକ ପ୍ରେସ ଇସ୍ତାହାରରେ ଏଭଳି ବକ୍ତବ୍ୟଠୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିଛି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବକ୍ତା ଓ ବକ୍ତବ୍ୟ ଉଭୟକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପାଇଁ ନୀତି ପ୍ରଣୟନ ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରିଛି, ତେବେ ଏହାର ଅନ୍ୟ କେତୋଟି ଦିଗ ରହିଛି ଯାହା ଆମ ବିଚାରରେ ଯେତିକି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବା କଥା, ତାହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ପ୍ରଥମ କଥାଟି ହେଲା ଯେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ବା ୨୦୧୬ରେ ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀ ସତପାଲ ସିଂହଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ (ଆମ ପୂର୍ବଜମାନେ ମାଙ୍କଡ଼ ନ ଥିଲେ) ତାହା ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ବକ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏଭଳି ଅସଂଖ୍ୟ କାହାଣୀ ସଂଘ ପରିବାର ୧୯୨୫ ମସିହାରେ ଏମାନେ ଜନ୍ମ ହେବା ଦିନ ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବିତରଣ କରି ଚାଲିଛି । ହିନ୍ଦୁ ଜାତୀୟତାବାଦକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ

କରାଇବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନଗଢ଼ା କାହାଣୀ ଓ କାଳ୍ପନିକ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଇତିହାସ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେବାପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଏମାନେ ଉଦ୍ୟମ କରିଆସିଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଚିନ୍ତା କଲାଭଳି କଥା ହେଉଛି ଯେ ଏଭଳି ଚିନ୍ତା ବା ଚେତନା ଦେଶବ୍ୟାପୀ ସଂଘ ପରିବାର ଅଧିନରେ ଥିବା ସରସ୍ୱତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କ ମାଧମରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଚପଳମତି ନିରୀହ ପିଲାମାନଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଭ ର୍ କରିଦିଆଯାଉଛି । ଏହି ପିଲାମାନେ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ହେବେ ଏବଂ ଯେତେ ସବୁ ମିଛ କାହାଣୀ ଓ କଳ୍ପନାପ୍ରସୂତ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ବିଜ୍ଞାନ ବିଚାର କରି ତା'ର ଗବେଷଣାରେ ମାତିବେ । ଏଭଳି ଏକ ଦୁଷ୍ଟବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ଅକାମୀ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଖିଦୃଷ୍ଟିଆ ଉଦ୍ୟମ ହେଉନାହିଁ ବରଂ ପ୍ରତିଟି ଅଣଭାଜପା ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କୁ ଦୁଇପାଦ ଆଗକୁ ଯିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଆସିଛନ୍ତି ।

ଦ୍ୱିତୀୟ କଥାଟି ହେଉଛି ଯେ ଏଭଳି ଏକ ବିଚାରଧାରା ଭିତରୁ ଆସି ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲାବେଳେ ବି ନିଜର ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ଧାରାର ନଗ୍ନ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ଆସିଥିଲେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମୁଦାୟଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଅଯୌକ୍ତିକ, ଅବାସ୍ତବ ଓ ଅସତ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାର ଭିନ୍ନ ପରିଣାମ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଦେଶର ବିଜ୍ଞାନ ଅମଲାତନ୍ତ୍ର ଅସଲ ଗବେଷଣାକୁ ଚାପିଦେଇ ଅର୍ଥହୀନ ଗବେଷଣାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଉଛି । ବିଜ୍ଞାନ ଚେତନା ମ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ସହ କଥା ହେଲାବେଳେ ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଗତ ୪ବର୍ଷ ୮ମାସ ଭିତରେ ବିଜ୍ଞାନ ଗବେଷଣାରେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଖର୍ଚ୍ଚକାଟ ହୋଇଛି ଏବଂ କେବଳ ମୋଦୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟରୁ ନିର୍ଗତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହୀ ତଥାକଥିତ ଗବେଷକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାଥମିକତା ମିଳୁଛି । ସୁତରାଂ ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଥିବେ ଏହି ମାଙ୍କଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଯାହା କହିବା କଥା କୁହନ୍ତୁ, ବିଜ୍ଞାନ ତା ବାଟେ ଚାଲୁ ; ତାହା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ । ବିଜ୍ଞାନ ଗବେଷଣାର ପାଣ୍ଠିଟି ସରକାରଙ୍କ ହାତରେ, ତେଣୁ ରାଜନୈତିକ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କର ନାଡ଼ି ଦେଖି କାମ କରୁଥିବା ଅମଲାତନ୍ତ୍ର ନିଜ ଆଡ଼ୁ ଅସଲ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ବାଟ ବନ୍ଦ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଦେଶର ସମସ୍ତ ପ୍ରମୁଖ ସରକାରୀ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ତଥା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ଏହି ମାନସିକତାର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସେଭଳି ବୈଜ୍ଞାନିକ ବୌଦ୍ଧିକ ସମୁଦାୟ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଆମଦେଶରେ ସଙ୍କଟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ଅନେକ ମେଧାବୀ ଛାତ୍ର ଓ ଗବେଷକ ବିଦେଶକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି; ଯଦିଓ ଅଧିକାଂଶ ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀ ବା ବ୍ୟବସାୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ପ୍ରକଳ୍ପ ତଥା ଗବେଷଣାଗାରରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ଭିତରେ ରହି କାମ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସେଭଳି ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ମିଳୁନାହିଁ, ପାଣ୍ଠିର ଅଭାବ ରହୁଛି ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଦିଗଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶର ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମୁଦାୟ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଗବେଷଣା ସୁଦୃଢ଼ ହେବା ପରିବର୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଚାଲିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ସବୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ କାମ କରୁଥିବା ପ୍ରତିଭାମାନେ ନିଜ ଗବେଷଣା କେମିତି କରିବେ ଆଉ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନରଖି ଅଧିକାଂଶରେ ପଦବୀ କେମିତି ବ ାଇବେ ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ହୁଏତ ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଭିତରୁ ପ୍ରତିବାଦର ସ୍ୱର ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କ ସାମୂହିକ ଶକ୍ତି ଯାହା ଯଦି ପ୍ରତିବାଦ କରନ୍ତେ ତେବେ ତାହାର ଏକ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସେଥିପାଇଁ ବାହାରେ ଥିବା Breakthrough Science Society ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜନବିଜ୍ଞାନ ସଙ୍ଗଠନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଜନଗଣ ବି ଏମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ପ୍ରତିବାଦର ଧାରାଟିକୁ ଆଗକୁ ନେବାପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆମକୁ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମନୁବାଦୀ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଯେଉଁଥିରେ କୁସଂସ୍କାର, ଅବିଚାର ଏବଂ ଯୁକ୍ତିହୀନତା ଆସ୍ଥାନ ଜମାଇ ଆମ ମନଗୁଡ଼ିକୁ କବଳିତ କରି ରଖିଛି, ସେଠି କିଛି ହାତଗଣତି ଲୋକଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ କେତେ ନିଷ୍ଠାପର ହେଲେ ବି କେତେ ବାଟ ବା ଆଗକୁ ନେଇପାରିବ ! ଆମ ସମାଜରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ସଂସ୍କୃତି ନାହିଁ ବୋଲି ଆମେ ତୁହାକୁ ତୁହା କହିଆସିଛୁ । ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ପ୍ରବୃ ି ଯେଉଁଠି ନଥିବ ବା ଜାଣିବାର ଇଚ୍ଛାଟି ନଥିବ, ସେଠି ଜନମାନସକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବାଟା ଅତି ସହଜ ହୋଇଯିବ । ଆମ ପିତୃତାନ୍ତ୍ରିକ ପରିବାର, ଆମ ରଢ଼ିବାଦୀ ସମାଜ, ଆମର ଅତି ଦୁର୍ବଳ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ନଦେଇ, ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନୋଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରାଇ ଦେଉନାହିଁ । ସମଗ୍ର ସମାଜର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଚେତନା କେମିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ; ତାହା ହିଁ ଆମ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ ।

ଏଥିସହିତ ଆମର କିଛି ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପରାଜିତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମକୁ ଭୁଲ ବାଟରେ ନେଉଥିବା ଲୋକେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିଚାରର ବଳିଷ୍ଠ ପ୍ରତିନିଧି । ଗୋଟିଏ ଲୋକ ବା କେତୋଟି ଲୋକ ହଟିଗଲେ ବି ବିଚାରର ଅନ୍ତ ଘଟିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାର ଓ ଆଦର୍ଶର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କିଭଳି ହେବ, ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅନ୍ୟ କଥାଟି ହେଲା ଯେ କେବଳ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଆସୋସିଏସନ୍ କାହିଁକି, ଭାରତର ଅଧିକାଂଶ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ କୌଣସି ଅଯୌକ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ପ୍ରତିବାଦ କରାଯାଉ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରତିବାଦବିହୀନ ନୀରବତା ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସହମତର ସଂକେତ । ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଢାଂଚା କେତେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ବି ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଉଚିତ , ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ବିଚାରର ପ୍ରସାରଣ ବିନା ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଥିବା ଲୋକ ଗଣ ହେଉ ବା ଜଣେ, ଅବୈଜ୍ଞାନିକ ରାସ୍ତାରେ ଯିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।